

ת"פ 32861/06/13 - מדינת ישראל נגד פאדילה מאמון ואיימן עבודות עפר ופיתוח בע"מ, מאמון פדילה, מ.ד.א.א לפיתוח ועפר בע"מ - נדונה, מטר בהג'ת - נדון, עומר קאסם - נדון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 32861-06-13 מדינת ישראל נ' פאדילה ואח'
ת"פ 42794-10-13 מדינת ישראל נ' פאדילה ואח'

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עפרה אורנשטיין

נגד

1. פאדילה מאמון ואיימן עבודות עפר ופיתוח בע"מ
2. מאמון פדילה
3. מ.ד.א.א לפיתוח ועפר בע"מ - נדונה
4. מטר בהג'ת - נדון
5. עומר קאסם - נדון

ע"י ב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי

גזר דין (נאשמים 1 ו-2)

כתבי האישום המתוקנים והודאת הנאשמים

1. לאחר שהחלה להישמע פרשת התביעה הודו הנאשמים בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים, שאלה עיקרי עובדותיהם:

הנאשמת היא חברה פרטית העוסקת בעבודות עפר ופיתוח, אספקת חומרים והובלה ופינוי פסולת. הנאשם הוא מנהל פעיל של הנאשמת ובעל המניות היחיד בה. לפני 12.5.10 הקימו הנאשמים תחנת מעבר פיראטית (להלן - **התחנה הפיראטית**) לפסולת באדמה חקלאית השייכת לנאשם ממזרח לעיר טירה, בחלקה 31 בגוש 7732. תחנת המעבר השתרעה על שטח של כ-5 דונם. הנאשמים הפעילו את תחנת המעבר, שהיא עסק הטעון רשיון עסק, בלא שאחזו רשיון עסק כחוק, וזאת במשך כ-21 חודשים. כאמור בכתבי האישום, במועדים המפורטים ביצעו הנאשם עבירות של עיסוק ללא רשיון; הפעלת תחנת מעבר ללא התשתיות והדרישות הקבועות בדין; אי נקיטת אמצעים למניעת זיהום אוויר וריח

עמוד 1

בלתי סבירים מאתר לסילוק פסולת; הבערת פסולת; איסור לכלוך והשלכת פסולת ברשות הרבים; איסור שימוש והחזקת אסבסט; סילוק אסבסט לשם הטמנתו שלא לאתר פסולת מורשה; אי נקיטת אמצעים מידיים למניעת המשך מפגע אסבסט או הפסקתו; ועיסוק באסבסט ללא רשיון - הכל כמפורט להלן -

- ביום 12.5.10 היו בתוך שטח התחנה הפיראטית ערימות מועטות של פסולת בנין שכללו אספלט ושברי בטון. הפסולת נערמה על גבי מצע של פסולת בנין גרוסה אך לא מנופה, ללא תשתיות איטום וניקוז.

- ביום 14.7.10 נמצא כי מתבצעת בתחנה הפיראטית גריסת פסולת בנין על ידי מגרסה, באמצעות "באגר" שהכניס הפסולת לתוך המגרסה. כתוצאה מכך, נגרמו ענני אבק. בנוסף, נצפו ילדים מוציאים פסולת מתוך החומר הגרוס.

- ביום 10.1.11 נצפתה בתוך התחנה הפיראטית פסולת בנין הכוללת אבנים, עצים, אדמה וכמות גדולה של צמיגים.

- ביום 20.1.11 נצפתה משאית נהוגה בידי נאשם 5 כשהיא נכנסת לתחנה הפיראטית ומשליכה בה פסולת בנין שכללה עפר, בטון וקרשים. כמו כן, נצפה שופל שעובד בערימות פסולת בנין מחוץ לתחנה כשהוא נכנס לתחנה הפיראטית.

- ביום 14.2.11 נשלחה לנאשמים התראה על ידי מנהל מחוז מרכז במשרד להגנת הסביבה הקוראת להם לחדול ממעשיהם ולפנות את כל הפסולת מהתחנה הפיראטית לאתר מורשה.

- ביום 6.10.11 פעלה מגרסה בתחנה הפיראטית שגרסה פסולת בנין וכן בוצע מיון של ברזל מתוך הפסולת. כמו כן, הבעירו הנאשמים פסולת ולא נקטו באמצעים למניעת בעירת הפסולת.

- חרף קבלת ההתראה - ולאחר שהתקיים שימוע לנאשמים - נמצא כי ביום 29.11.11 אמנם מתחם התחנה הפיראטית היה סגור אך נמצאו ערימות גדולות של פסולת בנין ועפר, שהושלכו על הקרקע ללא תשתיות איטום, ניקוז וטיפול בתשטיפים בכמות משוערת של כ-3,500 טון. כן נמצאו בתחנה הפיראטית שופל ו"באגר". כמו כן, ממזרח לתחנה נמצא שטח נוסף ובו ערימות של כ-2,500 טון פסולת בנין גרוסה ומצפון מזרח לתחנה נראו ערימות של עפר מלוכלך בפסולת בנין בכמות משוערת של 2,500 טון.

- הנאשמים הובילו במספר רב של פעמים כמויות גדולות של פסולת בנין שפינו מאתרים שונים, באמצעות משאיות שמצויות בבעלותם או בשליטתם, והשליכו אותה בתחנה הפיראטית. הנאשמים עשו כן מבלי שאחזו רשיון עסק, זמני או קבוע, וזאת במשך שנה וחצי לפחות. התחנה הפיראטית הופעלה מבלי שקיימות בה התשתיות והאמצעים כמתחייב מן הדין, וביניהם שלט המפרט שם המפעיל ופרטיו ואיסור על הכנסת חומרים מסוכנים; שטח התחנה לא היה אטום לחלחול ולא היה בנוי בשיפוע כדי שתשטיפים יזרמו לתעלות ניקוז; ולא נחפרה מסביב לתחנה הפיראטית תעלת ניקוז עשוי מבטון. כך גם פעלה התחנה הפיראטית משך כשנה וחצי באופן שאינו מונע זיהום אוויר וריח בלתי סבירים ומבלי שהנאשמים החזיקו בציוד מכני מתאים וזמין.

- לסיכום האמור עד כה, נצפו הנאשמים שופכים פסולת בנין בכמויות של אלפי טונות, בתחנה הפיראטית, ב-5 הזדמנויות שונות. סך החסכון שחסכו הנאשמים בגין הפרות הדין מסתכם בכ-888,435 ₪.

- בימים 21.5.13 ו-3.6.13 נמצא כי השער בגדר התחנה הפיראטית היה פתוח ובתוך התחנה נצפתה פסולת בנין בכמות גדולה וכן נראו כ-10 ערימות פסולת בנין טריות ו-2 ערימות פסולת המכילות צינורות.
 - ביום 25.7.13 נלקחה על ידי המשרד להגנת הסביבה דגימה מן הצינורות שבערימות הפסולת ונמצא שהם מכילים 12% אסבסט. באותו מועד נכנסה לתחנה הפיראטית משאית עמוסה בפסולת בנין הכוללת ברזלים, בטונים, אבנים ועפר ושפכה את פסולת הבנין בתחנה.
 - ביום 31.7.13 נמסרו לנאשמים הנחיות לטיפול במפגע האסבסט והם נדרשו להפסיק באופן מיידי את הפעילות בתחנה, להציב שילוט המתריע מפני מפגע אסבסט, ולפנות את האסבסט באמצעות קבלן מוסמך. הנאשמים לא הציבו שילוט כנדרש ובביקורת שנערכה ביום 28.8.13 נמצא שפסולת הבנין, לרבות מפגע האסבסט, טרם פונו.
- עד כאן פירוט כתבי האישום המתוקנים בהם הודו הנאשמים.

הסדר הטיעון המקורי

2. 26.1.15 ביום הוצג הסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו בעובדות כתבי האישום המתוקנים ויורשעו. הוסכם כי הטיעונים לעונש בעניינם יידחו למשך 7 חודשים. בתוך תקופת הדחייה התחייבו הנאשמים לפנות את כל פסולת הבנין שבתחנה הפיראטית, לרבות השטח הצמוד אליה, על פי הנחיות המשרד להגנת הסביבה אשר צורפו כנספח להסדר הטיעון. הוסכם כי אם ימלאו הנאשמים את התחייבותם כמפורט לעיל, תעתור המאשימה בתום פינוי התחנה הפיראטית לעונשים הבאים:
- א. מאסר על תנאי.
 - ב. קנס בסך 100,000 ₪ לכל אחד מהנאשמים ולנאשם 2 תיקבע תקופת מאסר חלף הקנס.
 - ג. התחייבות בסכום זהה לקנס לשני הנאשמים.
 - ד. הנאשמים מסכימים לכל רכיבי הענישה, אך יהיו רשאים לעתור לקנס נמוך יותר.
 - ה. במידה ולא יעמדו הנאשמים בהתחייבותם לפנות את התחנה הפיראטית, תהא המאשימה רשאית לטעון לעונש באופן פתוח. כך גם יהיו הנאשמים רשאים לטעון.

(ראה הודעה מוסכמת על הסדר טיעון - במ/3).

3. במסמך דרישות מקצועיות לפינוי פסולת והשבת מצב לקדמותו (נספח להסדר הטיעון - במ/4) פורטו התנאים שסוכמו לענין פינוי הפסולת על ידי הנאשמים. בין היתר, סוכם כי כמות הפסולת שתפונה תעמוד על 14,400 טון; לאחר סיום הפינוי תתבצע ביקורת על ידי המשרד להגנת הסביבה; הפסולת תפונה לאתרים מורשים בלבד; חל איסור על הנאשמים לגרוס או לנפות את הפסולת בתחנה הפיראטית; הנאשמים ימציאו אישור קבלת משלוח של הגורמים והעסקים אליהם פונתה הפסולת, כולל תאריך שקילת הפסולת, מספר הרכב והנגרר שפינה את הפסולת, סוג המטען

וחתימת הגורם המקבל; הנאשמים ימציאו העתק מכל חשבונית שהתקבלה בגין קבלת הפסולת באתר אליו פונתה; עם סיום פינוי הפסולת מהתחנה הפיראטית ימציאו הנאשמים אישורים ואסמכתאות להגעה לגובה פני הקרקע הטבעיים או הגעה לקרקע טבעית, במקרה בו מסתבר כי נקברה פסולת בעומק השטח.

4. לאחר שניתנה ארכה לנאשמים לעמוד בתנאי ההסדר, ולאחר שהוברר בדיונים שהתקיימו בבית המשפט כי הנאשמים לא עמדו בתנאי ההסדר, נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ הנאשמים וביום 16.6.16 יצא - יחד עם ב"כ המאשימה, נציגי המשרד להגנת הסביבה, הנאשם ובא-כוחו - לביקור בתחנה הפיראטית, זאת על מנת להתרשם באופן בלתי אמצעי מכמויות הפסולת שנותר לפנות. בפרוטוקול מאותו היום שיקפתי את התרשמותי - "הנאשם אישר כי השטח שוטח על ידו ואף הוגבה, נראים הפרשי גבהים בין השטח של הנאשם לבין השטח מסביב לו, הפרשים של כ-50 ס"מ. בתוך השטח נושא כתב האישום, בולטים מן הקרקע ברזלים וצינורות שהינם שיירים של פסולת בנין. לגבי ערימות הפסולת שבכניסה לשטח של הנאשם, אכן לא ניתן לומר כי אלה ערימות שהוצאו משטח הנאשם לעבר גדר האיסכורית, ואולם, בפינה הימנית של שטח הנאשם קיים חור בגדר האיסכורית, כשמימין לגדר החסרה ישנן 2-3 ערימות של פסולת בנין. הנאשם לא המציא הסכם המכר של הקרקע כפי שהצהיר בדיון הקודם, ואף לא המציא את אישור תשלום המע"מ להטמנת הפסולת מאתר קראדי" (עמ' 40).

5. הנאשמים, אפוא, לא עמדו בתנאי הסדר הטיעון.

הסדר הטיעון המחודש

6. בדיון הנדחה מיום 22.9.16 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון מחודש בעניינם של הנאשמים. על פי ההסדר המחודש, ולאור העובדה שהנאשמים לא עמדו בתנאי הסדר הטיעון המקורי, עתרו הצדדים, במשותף, להטלת עונש של 250 שעות של"צ, על פי תכנית של"צ שיכין שרות המבחן. בנוסף, הוצהר כי "**מוסכם כי המדינה תטען לקנס כספי בסך 200,000 ₪, בנוגע לנאשם מס' 2, ואילו ההגנה תטען באופן חופשי לענין הקנס**" (עמ' 41). כמו כן, הוסכם כי במסגרת גזר הדין יינתן צו פינוי הפסולת מהשטח נושא כתב האישום, באופן שכל הפסולת ששוטחה (גם במידה ונוצק עליה אספלט) תפונה על ידי הנאשמים לאתרים מורשים וזאת בתוך 6 חודשים מיום גזר הדין.

7. הנאשם נשלח לשרות המבחן לצורך גיבוש תכנית של"צ ומהתסקיר שהתקבל לדיון עלה כי הנאשם הביע הסכמתו לבצע עבודות של"צ בהיקף של 250 שעות ונמצא לו מקום להשמה.

דיון והכרעה

8. ב"כ המאשימה הפנתה להיבטי החומרה וביניהם - התחנה הפיראטית עבדה במשך כ-21 חודשים; כמות הפסולת שהושלכה בתוכה היתה עצומה (14,500 טון); התחנה עבדה בניגוד לחוק וללא רשיון, כך שלא היה פיקוח נאות על החומרים המסוכנים שנכנסו אליה; האסבסט שהושלך אל תוך התחנה הוא חומר מסכן בריאות ממדרגה ראשונה ועלול לגרום לתחלואה מסרטנת; אמנם הנאשם פינה את האסבסט, אך עשה כן באיחור ולאחר שקיבל התראה מהמשרד להגנת הסביבה; הפסולת שהושלכה בתחנה היא בעלת פוטנציאל לזיהום הקרקע, זאת כאשר מדובר

בקרקע שיעודה הוא חקלאי; תעבורת המשאיות שיצאו ונכנסו לתחנה היוותה סיכון ממשי לאזרחים; העובדה שהנאשמים הפעילו את התחנה הפיראטית גרמה ליצירת תחרות בלתי הוגנת בשוק אל מול אתרים מורשים הפועלים להשגת רשיון עסק כדין ומשלמים תשלומים שוטפים למדינה; הנאשמים הודו כי בהפעלת התחנה הפיראטית חסכו סכום של כ-800,000 ₪; גם לאחר הצגת הסדר הטיעון המקורי לא היתה הפנמה אמיתית וכנה מצד הנאשם שכן הוא לא עמד בלוח הזמנים, לא המציא חשבוניות מאתרי ההטמנה והאישורים שהציג לא הוכיחו שמדובר בפסולת שפונתה מהתחנה הפיראטית.

ב"כ המאשימה טענה כי בדרך כלל בתיקים מעין אלה עתירת המדינה היא למאסר בפועל, ואולם הסדר הטיעון המקורי נחתם בכדי שהפסולת תפונה והמצב ישוב לקדמותו. היא ביקשה לאמץ את הסדר הטיעון המחודש ככל שזה נוגע לרכיב עבודות השל"צ, ובאשר לשיעור הקנסות טענה למתחם של 200,000-500,000 ₪ בנוגע לחברה ו-50,000-200,000 ₪ בנוגע למנהל בחברה. לאור זאת, ביקשה להטיל על כל אחד מהנאשמים קנס בסך 200,000 ₪. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה העונשית.

9. ב"כ הנאשמים טען שאכן הנאשמים לא עמדו בתנאי הסדר הטיעון המקורי, אך הסטייה מההסדר לא היתה "דרמטית". הנאשם אמר היה לפנות 14,400 טון פסולת והציג חשבוניות ותעודות שקילה שעוררו ספקות, "והיו ספקות". אך גם התביעה היתה מחוייבת להביא מומחה מודד שיקבע כמה פסולת פונתה בסוף התהליך והיא לא עשתה כן. נטען שבית המשפט ביקר במקום והתרשם שבתחנה עצמה לא נותרה פסולת ואילו ערימות הפסולת שמסביב אינן שייכות לנאשם. אם היו שייכות לנאשם, הרי שעל המדינה היה להגיש כתב אישום נוסף, חדש, כנגד הנאשם בגין אותן השלכות והוא היה מתמודד עימו. לענין האסבסט - נטען כי מיד עם קבלת ההודעה מהמשרד להגנת הסביבה כי בתחנה מצוי מפגע אסבסט פעל הנאשם לפינויו על ידי קבלן אסבסט מוסמך. לראיה, הוצגו הזמנת עבודה וחשבונית מיום 24.8.13 (נע/2) לפיהן האסבסט פונה מהאתר, כחודש לאחר קבלת ההתראה. עוד נטען כי הנאשם ניסה לקבל היתר להפעלת התחנה הפיראטית אך נתקל בסירוב מצד השלטונות ועל כן הוגשו כתבי האישום. כיום, התחנה הפיראטית חדלה מלפעול והנאשם מתפרנס כנהג משאית. ב"כ הנאשם הדגיש את הודאת הנאשם בכתבי האישום, נטילת האחריות, החסכון בזמן שיפוטי יקר (מדובר בעדי תביעה רבים שהיו אמורים להעיד) והיותור על העלאת טענות ראייתיות במהלך ניהול ההוכחות. נטען כי במסגרת הסדר הטיעון המחודש הוסכם על הוספת רכיב של 250 שעות של"צ, ועל כן, אין להכביד ברכיב הקנס הכספי. עוד נטען כי מתחמי הענישה להם טענה ב"כ המאשימה מוגזמים ומופרזים, באשר בפסיקה שהגישה דובר במקרים חמורים יותר, בנסיבות מחמירות ובנאשמים שלא נטלו אחריות על מעשיהם וניהלו משפט הוכחות. ב"כ הנאשמים הגיש פסיקה מטעמו.

לענין נסיבותיו האישיות של הנאשם - מדובר בנאשם כבן 40, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, מתפרנס כנהג משאית ומרוויח כ-8,000 ₪ נטו, אב ל-4 ילדים, חייב לאנשים פרטיים כ-2 מיליון ₪ ומתנהל בעניינו הליך של פשיטת רגל וניתן צו לכינוס נכסיו (נע/1).

בהתחשב באמור לעיל, ביקש ב"כ הנאשמים להטיל על הנאשמים קנס מידתי.

10. נקודת המוצא לגזירת עונשם של הנאשמים הוא הסדר הטיעון המחודש שהוצג בעניינם. אכן, בשנים האחרונות עלתה המודעות באשר לשמירה ולהגנה על איכות הסביבה, מדיניות האכיפה קשוחה יותר והעונשים הנגזרים על נאשמים המורשעים בעבירות הפוגעות באיכות הסביבה הוחמרו מאוד, כדי הטלת מאסרים לריצוי בעבודות שרות

ובמקרים החמורים מאסרים בכליאה ממשית, לצד קנסות משמעותיים הנעים בין עשרות אלפי שקלים למאות אלפי שקלים. הדברים אמורים ביתר שאת כאשר מדובר בהפעלת תחנות פיראטיות לפינוי פסולת, אשר לבד מן העובדה שפוגעות באיכות הסביבה ומזהמות אותה, הן אף פוגעות בתחרות ההוגנת בשוק ובאתרים החוקיים לפינוי פסולת, כשהציבור מעדיף לחסוך עלויות ולהשליך פסולת בתחנות הפיראטיות. בכך, טמון מניע כלכלי מובהק של מבצעי העבירות.

11. בענייננו, עמדה ב"כ המאשימה, בצדק, על הערכים המוגנים בביצוע העבירות על ידי הנאשמים ועל הנסיבות המחמירות שעניינן משך התקופה בה הופעלה התחנה הפיראטית על ידי הנאשמים; העובדה שמדובר בקרקע חקלאית; סיכון העוברים ושבים (ילדים ניצפו משחקים בערימות הפסולת); היעדר תשתית מתאימה לאיטום הקרקע; זיהום האוויר והריחות כתוצאה מהבעירה; הסיכון הטמון בקליטת פסולת אסבסט; כמות הפסולת העצומה שהושלכה בתחנה הפיראטית במספר הזדמנויות (כ-14,400 טון); המניע הכלכלי המובהק כאשר התועלת הכספית שנצמחה לנאשמים עמדה על כ-800,000 ₪; אי פינוי הפסולת לאתרים מורשים (או היעדר ראייה לכך מצד הנאשמים); וגריסת חלק מהפסולת ושיטוחה בתוך התחנה הפיראטית באופן שהביא להגבהת הקרקע.

יחד עם זאת, יש להביא בחשבון - לענין קביעת שיעור הקנסות - את אותן נסיבות אליהן הפנה ב"כ הנאשמים, וביניהן - התחנה הפיראטית פעלה זמן קצוב בלבד ובמקביל, ניסה הנאשם לפעול מול הרשויות להוצאת רשיון עסק; מיד לאחר קבלת ההתראה על הימצאותו של אסבסט פעל הנאשם לפינוי האסבסט על ידי קבלת פינוי מורשה; אין ראייה כי כל ערימות האשפה שנערמו מחוץ לתחנה הפיראטית שייכות לנאשמים דווקא, כפי שנקבע על ידי בית המשפט בביקור במקום; התחנה הפיראטית נסגרה וחדלה מלפעול במועד האחרון המצוין בכתבי האישום המתוקנים.

12. כאמור, באשר לשיעור הקנסות הרי שמתחם הענישה נע בין עשרות אלפי שקלים למאות אלפי שקלים - ראה לענין זה פסקי הדין אליהם הפנתה ב"כ המאשימה - עפ"ג (מחוזי מרכז) 28511-07-15 **מדינת ישראל נ' כיוף גרסת גזם בע"מ ואח'** (29.3.16); ע"פ (מחוזי מרכז) **צבי כהן ואחיו חברה קבלנית לעבודות עפר ופנוי ואח' נ' מדינת ישראל** (27.4.14); ת"פ (נת') 34953-01-11 **מדינת ישראל נ' עידן ואח'** (29.12.14). וראה גם עפ"ג (מחוזי ת"א) 49491-05-11 **מדינת ישראל נ' אלבו** (7.11.11).

יצוין, כי הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשמים אינה תואמת את נסיבות המקרה שלפניי [כך למשל בת"פ (ב"ש) 4085-04 **המשרד לאיכות הסביבה נ' תקומה ואח'** (6.6.12) דובר על אירוע ישן כשגזר הדין ניתן כ-8 שנים לאחר מועד ביצוע העבירות; בת"פ (ראשל"צ) 21913-05-14 **משטרת ישראל נ' בהא בדיר ואח'** (24.3.16) אמנם דובר על 11 שפיות של פסולת בנין, אך לא דובר על הפעלת תחנת מעבר פיראטית שפעלה לאורך זמן כבענייננו; בת"פ (פ"ת) 13824-07-08 **מדינת ישראל נ' ג'קי עבודות עפר ופיתוח בע"מ ואח'** (21.3.13) דובר בנאשמים שאמנם הפעילו תחנת מעבר פיראטית ללא רשיון, אליה הושלכו אלפי טונות של פסולת בנין ופסולת אחרת, ואולם שם עתרה המדינה, במסגרת הסדר דיוני, לעונשי מאסר שירוצו בעבודות שרות וההגנה עתרה לשל"צ בהיקף נרחב].

13. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים - הנאשם כבן 42, נשוי ואב ל-4 ילדים קטינים; הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא; התחנה הפיראטית מושא כתבי האישום המתוקנים פעלה בין השנים 2010 ל-2013, נסגרה ואינה פועלת עוד; כיום הנאשם עובד כנהג משאית שכיר (משתכר כ-8,000 ₪

לחודש); מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע, הוא חייב מיליוני שקלים לנושים ומתקיים בעניינו הליך של פשיטת רגל; הנאשם הודה בביצוע העבירות, נטל אחריות והביע חרטה; אמנם הנאשם לא השכיל להוכיח שפסולת הבנין פונתה מן האתר לאתרים מורשים כפי שהתחייב בהסדר הטיעון המקורי, וכן חלק מהפסולת נגרסה על ידי הנאשם ושוטחה על קרקע האתר, אך בפועל פונתה פסולת רבה מן האתר כפי שניתן היה להתרשם בביקור במקום; בהסדר הטיעון המחודש הוסף רכיב של 250 שעות של"צ.

14. נוכח זאת, אני קובע כי שיעור הקנסות שיוטלו על הנאשם ימוקם מעל לתחתית המתחם.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1

א. קנס כספי בסך ₪ 85,000 אשר ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 1.3.17. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

הקנס ישולם לקרן השמירה על הנקיין.

ב. נאשם 2 יחתום בשם נאשמת 1 על התחייבות כספית למשך שנתיים מהיום להימנע מלעבור אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה. ההתחייבות תהא על סך 50,000 ₪. לא יחתום נאשם 2 על התחייבות כאמור ייאסר למשך 50 ימים.

נאשם 2

א. נאשם 2 יבצע 250 שעות של"צ, וזאת על פי הסכמתו ובהתאם לתכנית השל"צ שהכין שרות המבחן. עבודות השל"צ יבוצעו בעמותה למען נזקקים בטירה.

נאשם 2 מוזהר כי במידה ולא יבצע את עבודות השל"צ או לא יעמוד בנהלי שרות המבחן, יהא רשאי בית המשפט לשוב ולגזור את דינו מחדש.

שרות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום עבודות השל"צ.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה.

ג. קנס כספי בסך ₪ 95,000 - או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-25 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 1.3.17. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד מלוא הסכום לפירעון מיידי.

הקנס ישולם לקרן השמירה על הנקיין.

ד. נאשם 2 יחתום על התחייבות כספית למשך שנתיים מהיום להימנע מלעבור אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה. ההתחייבות תהא על סך 50,000 ₪. לא יחתום נאשם 2 על התחייבות כאמור ייאסר למשך 50 ימים.

ניתן בזה צו לפינוי הפסולת מהשטח מושא כתבי האישום המתוקנים, באופן שכל הפסולת ששוטחה (גם במידה ונוצק עליה אספלט) תפונה על ידי הנאשמים לאתרי פינוי פסולת מורשים וזאת בתוך 6 חודשים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.